

Sếu và bầy cá

Ở ven hồ kia, có một con sếu rất tinh ma xảo quyệt. Hằng ngày đều kiếm ăn quanh quần trong hồ, hễ con cá nào vừa nhô lên mặt nước hoặc rơi vào bờ là sếu mổ chết ngay. Hồ sẵn cá, tôm, cua, ếch... nên sếu chẳng bao giờ bị đói. Tuy đầy đủ thế song sếu vẫn chưa vừa ý, nó chỉ muốn ăn cho thoả thích đến không còn một con cua, con cá nào trong hồ nữa thì thôi.

Một hôm, sếu bay đi kiếm ăn xa, nó nhìn thấy một cái hồ rộng khác. Sau khi kiếm được vài con cá khá to, sếu quay về hồ cũ. Nó liền nghĩ ra một kế độc để đánh lừa đàn cá:

- Nay các bạn cá yêu quý của tôi ơi, hôm nay tôi đi xa chơi, trông thấy một cái hồ rộng và đẹp lắm ở bên kia cánh rừng này.

Một con cá nhô lên đón sóng và nói với sếu:

- Cái hồ đó thì có dính dáng gì đến chúng tôi?

- Thì các bạn để tôi nói hết đã nào! – Con sếu kể tiếp – Trên đường quay về với các bạn tôi nghe thấy mấy người nói với nhau là vài bữa nữa họ sẽ tát cạn hồ để bắt hết cá. Tôi lo quá, mấy người kia nói là họ làm thật đấy. Nếu các bạn chết hết thì tôi biết sống với ai.

Con cá nhỏ thật thà kia bèn kể lại lời dẫu cho ông bà cha mẹ, anh em bạn bè mình nghe. Chẳng mấy chốc lũ cá trong hồ đã tụ tập lại sát bờ nhau nhau nhờ sếu giúp đỡ qua cơn hoạn nạn. Bàn đi tính lại mãi, cuối cùng lũ cá bằng lòng cho sếu mỗi lần cắp vài con đem thả xuống hồ nước rộng lớn kia rồi quay trở về đón dần dần những con cá khác.

Thật tội nghiệp, lũ cá kia đã mắc mưu ác hiểm của con sếu. Sếu xà xuống nước cắp mấy con cá lên rồi bay một mạch đến cái cây to cao nó vẫn thường đậu qua đêm. Nó ung dung chén từng con một rồi tha xương xuống đất. Xong, sếu lại quay lại hồ cắp tiếp một vài con cá khác. Cứ như thế, hết chuyến này đến chuyến khác, cả đàn cá lần lượt theo nhau chui vào bụng sếu, xương cá đã chất thành đống dưới gốc cây.

Bây giờ thì đến lượt cua. Nó vốn biết sếu là kẻ gian ác, cua đã cẩn thận dè chừng. Nó để cho sếu cắp vào mai, còn hai càng cua thì vòng qua ôm vào cổ sếu thật chặt. Sếu cắp cua nhằm thẳng cái cây to bay tới. Trong lúc sếu bay cua nhìn xuống mãi mà không thấy cái hồ rộng, đẹp ấy đâu.

- Nay anh sếu ơi, sắp đến chưa?

- Sắp rồi, đừng sốt ruột – Sếu trả lời.

Cua bắt đầu e ngại, nổi ngờ vực ngày càng tăng, chốc chốc nó lại hỏi sếu:

- Đã sắp đến chưa? Cái hồ anh nói sao xa thế?

- Sắp rồi, chỉ một quãng nữa là đến thôi – Sếu nói, rồi đậu xuống một cành cây quen thuộc.

Cua nhìn xuống gốc cây, thấy cả một đồng xương to, trắng xoá, nó hiểu ngay là đàn cá trong hồ đã bị sếu ăn thịt hết. Lập tức cua xiết chặt hai càng to khoẻ quanh cổ sếu. Mặc cho sếu vỗ vánh rồi vùng vẫy, dù thế nào cua cũng không buông lỏng cổ sếu ra. Cua bắt sếu phải cắp nó quay lại hồ cũ. Bị hai càng cua to chặt kẹp đau quá, sếu đành phải cắp cua bay về hồ.

Trước khi sếu há mỏ để thả cua xuống nước, cua lấy hết sức kẹp đứt lìa cổ sếu. Chỉ kịp kêu lên một tiếng thất thanh, con sếu trên trời xuống mặt hồ. Thật đáng đời cho con sếu gian tham độc ác!